

te bekijken, krijgt toegang tot het programma via de diensten van TVC.

TVC maakt gebruik van vier groepen servers om de televisieprogramma's ter beschikking te stellen. Dit zorgt er uiteindelijk voor dat een individueel gegevenspakket (het aangevraagde kanaal) enkel naar een individuele gebruiker wordt verstuurd, en dus niet naar een groep gebruikers.

TVC financiert haar diensten door middel van reclame.

De televisieomroepen waren van mening dat de hierboven beschreven diensten van TVC een inbreuk vormden op hun auteursrechten en een verboden mededeling aan het publiek uitmaakten in de zin van artikel 3, 1. richtlijn 2001/29.

Het Hof van Justitie oordeelt in zijn arrest dat de toestemming van de auteur in principe vereist is voor elke doorgifte of wederdoorgifte van een werk waarbij een specifieke technische werkwijze wordt gebruikt.

Dit wordt volgens het Hof bevestigd door de artikelen 2 en 8 van richtlijn 93/83, op grond waarvan een nieuwe toestemming is vereist voor een gelijktijdige, ongewijzigde en integrale doorgifte, per satelliet of kabel, van een eerste uitzending van radio- of televisieprogramma's die beschermde werken bevatten, ook al konden deze uitzendingen in hun ontvangstgebied reeds worden ontvangen via andere technische werkwijzen, zoals via radiogolven van grondnetwerken.

Aangezien een beschikbaarstelling van de werken via wederdoorgifte op Internet van een via zendmasten uitgezonden televisie-uitzending gebeurt volgens een specifieke technische werkwijze die verschilt van de werkwijze voor de oorspronkelijke mededeling, moet zij worden beschouwd als een 'mededeling' in de zin van artikel 3, 1. van richtlijn 2001/29. Bijgevolg kan een dergelijke wederdoorgifte niet gebeuren zonder de toestemming van de auteurs van de wederdoorgegeven werken wanneer zij aan het publiek worden medege-deeld.

Het Hof onderzoekt daarnaast of er sprake is van een mededeling aan een 'publiek'. Het Hof herhaalt op dit punt wat er reeds in het arrest *Rafael Hoteles* werd uiteengezet, nl. dat onder 'publiek' een onbepaald aantal potentiële kijkers begrepen dient te worden. Of deze kijker via een één-op-één-verbinding toegang tot de uitzending krijgt, is hiervoor irrelevant.

Om een wederdoorgifte als 'mededeling' te kwalificeren is het niet bepalend of er een winstoogmerk is.

Het is tot slot van geen tel of de wederdoorgifte gebeurt door een onderneming die rechtstreeks concurreert met de oorspronkelijke omroeporganisaties.

6. INSOLVENTIE/INSOLVABILITÉ

*Arie Van Hoe*⁷

Wetgeving/Législation

Wetsvoorstel tot instelling, in het kader van maatschappelijk verantwoord ondernemen, van de vergoeding naar billijkheid voor aangerichte ernstige en abnormale verstoring, *Parl.St. Kamer 2012-13, nr. 2722/001*

INSOLVENTIE – ALGEMEEN

Wetsvoorstel – Maatschappelijk verantwoord ondernemen – Foutloze aansprakelijkheid

INSOLVABILITE – GENERALITES

Proposition de loi – Entreprenre de manière sociale-ment responsable – Responsabilité sans faute

Het wetsvoorstel beoogt een *hard law*-invulling te geven aan het maatschappelijk verantwoord ondernemen. Naar analogie met de door het Hof van Cassatie ontwikkelde evenwichtsleer inzake burenhinder wordt een foutloze aansprakelijkheid vooropgesteld in geval van "ernstige en abnormale verstoring van de economie, de maatschappij of het milieu", die verplicht tot een "billijk herstel" van de veroorzaakte schade (art. 2). Deze regeling doet geen afbreuk aan andere aansprakelijkheidsgronden (art. 3). Alleen de Federale Staat en de deelgebieden zijn bevoegd om, elk voor hun deel, en binnen een termijn van tien jaar na ontstaan van de verstoring, schadeloosstelling te eisen (art. 4), waarbij de hoven en rechtbanken van de rechterlijke orde bevoegd zijn om de verstoring naar billijkheid vast te stellen (art. 5). De vooropgestelde regeling wordt onder meer geflankeerd door de mogelijkheid tot inschrijving van een hypotheek op de onroerende vaste activa van de betrokken onderneming (art. 6) en een met de faillissementswet vergelijkbare verdachte periode (art. 7).

Artikel 45 van de wet van 14 januari 2013 houdende diverse bepalingen inzake werklastvermindering binnen justitie

VOORRECHTEN

Bijzondere voorrechten – Niet-betaalde verkoper – Verkoper van bedrijfsuitrusting – Afschaffing publiciteitsvereiste

PRIVILEGES

Privilèges spéciaux – Vendeur impayé – Vendeur de matériel d'équipement professionnel – Suppression de l'exigence de publicité

Ten bate van de verkoper van bedrijfsuitrusting bestaat een versterkt voorrecht (art. 20, 5° Hyp.W.). Dit versterkt voorrecht beschermt de onbetaalde verkoper

⁷ Assistent UA.